

2. Самборська О. Ю. Причини зростання зовнішньої трудової міграції. *Modern Economics*. 2023. № 37. С. 84-90.
3. Самборська О. Ю. Сучасний стан безробіття в Україні та шляхи його подолання. *Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики*. 2017. № 7. С. 32-40.
4. Річні підсумки аналізу показників національного ринку праці у 2023 році. Національне агентство кваліфікацій. URL: <https://nqa.gov.ua/news/ricni-pidsumki-analizu-pokaznikiv-nacionalnogo-...>
5. Відновлення ринку праці України: регіональні аспекти. <https://niss.gov.ua/doslidzhennya/sotsialna-polityka/vidnovlennya-ryнку-pratsi-v-ukrayini-v-umovakh-viyny-rehionalni>.

Самойленко Дар'я Тарасівна
здобувачка ступеня вищої освіти бакалавр
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

РОЛЬ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ У ФОРМУВАННІ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ В КОНТЕКСТІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Нині корупція в Україні стала системною проблемою, проникла в усі сфери життєдіяльності, охопила всі рівні органів влади. Корупція послідовно розширює зону свого впливу, що створює серйозні загрози для стабільності держави та суспільства. Незважаючи на заходи протидії, корупційна ситуація в країні залишається складною. Тому, боротьба з корупцією – пріоритетний шлях політики України, що реалізується, зокрема, через діяльність Верховної Ради України, функціонування якої відіграє важливу роль у формуванні та впровадженні антикорупційної політики. Остання, в свою чергу, є ключовим елементом для досягнення європейських стандартів в державному управлінні.

Проблему формування антикорупційної політики держави в контексті євроінтеграції, зокрема, за участі Верховної Ради України, розглядають у своїх працях вітчизняні дослідники та науковці: К. Азімов [1], Н. Демчик [2], Ю. Камардіна [3] та ін.

Мета роботи – виявлення ролі Верховної Ради України у формуванні антикорупційної політики держави та її впливу на євроінтеграційні процеси.

Слід зазначити, що поняття корупції як явища, в Україні, ґрунтується на таких міжнародних правових актах: Конвенція ООН проти корупції (2003 р.) [4] та Конвенція Ради Європи про кримінальну відповідальність за корупцію (1999 р.) [5]. У цих нормативних документах містяться, в тому числі, поняття корупції, яке є актуальними і для вітчизняної правової системи. Ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» містить безпосереднє визначення поняття корупції, у контексті міркувань вітчизняного законодавця [6].

Зважаючи на ключову функцію Верховної Ради України – законотворчу, вітчизняний парламент, як джерело законодавства України, відіграє основоположну роль у формуванні та реалізації антикорупційної політики України, що, в свою чергу, має першорядне значення у наближенні України до відповідності європейським стандартам державного управління.

Варто зазначити, що законодавча діяльність вітчизняного парламенту сприяє формуванню та систематизації нормативної бази для функціонування антикорупційних інституцій, запровадженню прозорих механізмів звітності та контролю за діяльністю посадовців. Зокрема, протягом останніх років було прийнято низку законодавчих актів, які створюють певний механізм функціонування державних органів, безпосереднім завданням яких є попередження корупційних проявів та їх подолання, наприклад, Національного антикорупційного бюро України (НАБУ) [8].

У контексті євроінтеграції, слід зазначити, що Європейський Союз висуває до України чіткі вимоги щодо боротьби із корупцією як необхідну умову євроінтеграції. При цьому, без законодавчих дій українського парламенту неможливо такі вимоги реалізувати, оскільки парламент є єдиним державним органом в Україні, який володіє законодавчою функцією. Тобто, важливим елементом на шляху до євроінтеграції є не тільки ухвалення антикорупційних законів, а й регламентація ефективних механізмів їх впровадження у реальне життя.

Серед актуальних законодавчих ініціатив Верховної Ради України, які були спрямовані на формування антикорупційної політики держави в контексті євроінтеграції, стало прийняття вітчизняним парламентом таких нормативних актів, зокрема: вже згаданий Закон України «Про запобігання корупції» [6], також – Закони України «Про Національне антикорупційне бюро України» [8], «Про Вищий антикорупційний суд» [9], «Про очищення влади» [7] та ін. Зазначені нормативні акти є ключовими складовими глобальної всеукраїнської правової реформи, метою якої є створення умов для боротьби з корупцією в Україні, що сприятиме досягненню європейських стандартів у сфері державного управління.

Отже, роль Верховної Ради України у формуванні антикорупційної політики держави в контексті євроінтеграції полягає у законодавчій ініціативі та діяльності, спрямованій на боротьбу із корупцією, що наближатиме нашу країну до Європейського Союзу.

Список використаних джерел

1. Азімов К. Р. Формування антикорупційної політики в незалежній Україні. *Scientific notes of Lviv University of Business and Law*. 2023. №38. С. 215-222.
2. Демчик Н. П. Реалізація антикорупційної стратегії в Україні в контексті Євроінтеграційних процесів. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. №3. С. 289-292.

3. Камардіна Ю. В. Правове забезпечення євроінтеграції : загально-правовий та галузевий аспекти в контексті сталого розвитку. *Академічні візії*. 2024. №31. С. 1-14.

4. Конвенція Організації Об'єднаних Націй проти корупції від 31.10.2003 URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_c16#Text (дата звернення: 14.03.2025).

5. Кримінальна конвенція про боротьбу з корупцією (ETS 173) 27.01.1999 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_101#Text (дата звернення: 14.03.2025).

6. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовтня 2014 року. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 49. ст.2056.

7. Про очищення влади : Закон України від 16 вересня 2014 року. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 44. ст.2041.

8. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14 жовтня 2014 року. *Відомості Верховної Ради*. 2014. № 47. ст.2051.

9. Про Вищий антикорупційний суд : Закон України від 7 червня 2018 року. *Відомості Верховної Ради*. 2018. № 24. ст.212.

Сінькевич Вероніка Сергіївна

здобувачка ступеня вищої освіти бакалавр
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

Дзевелюк Марина Володимирівна

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри публічного управління та менеджменту
Вінницького державного педагогічного університету
імені Михайла Коцюбинського

**ПРАВОВІ АСПЕКТИ СКАСУВАННЯ
ГОСПОДАРСЬКОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ**

Господарський кодекс України відіграє важливу роль у правовому регулюванні підприємницької діяльності, проте його існування викликає чимало дискусій серед науковців, практикуючих юристів та представників бізнесу. У сучасних умовах глобалізації, цифрової трансформації та євроінтеграційних процесів Україна стикається з необхідністю реформування своєї правової системи, зокрема гармонізації її з європейськими стандартами. Одним із ключових напрямів цього процесу є скасування Господарського кодексу України, що має на меті усунення правових колізій, спрощення правового регулювання підприємницької діяльності та створення сприятливих умов для економічного розвитку.

Проблема полягає в тому, що наразі господарське право регулюється одразу двома кодексами – Господарським та Цивільним, що створює суперечності в правозастосуванні, ускладнює ведення бізнесу та підвищує